

MIC. # 4820

PINKAS KEHILA KEDOLAH
MOGDEBURG.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

פוקס ק"ק מאגדעבורג.

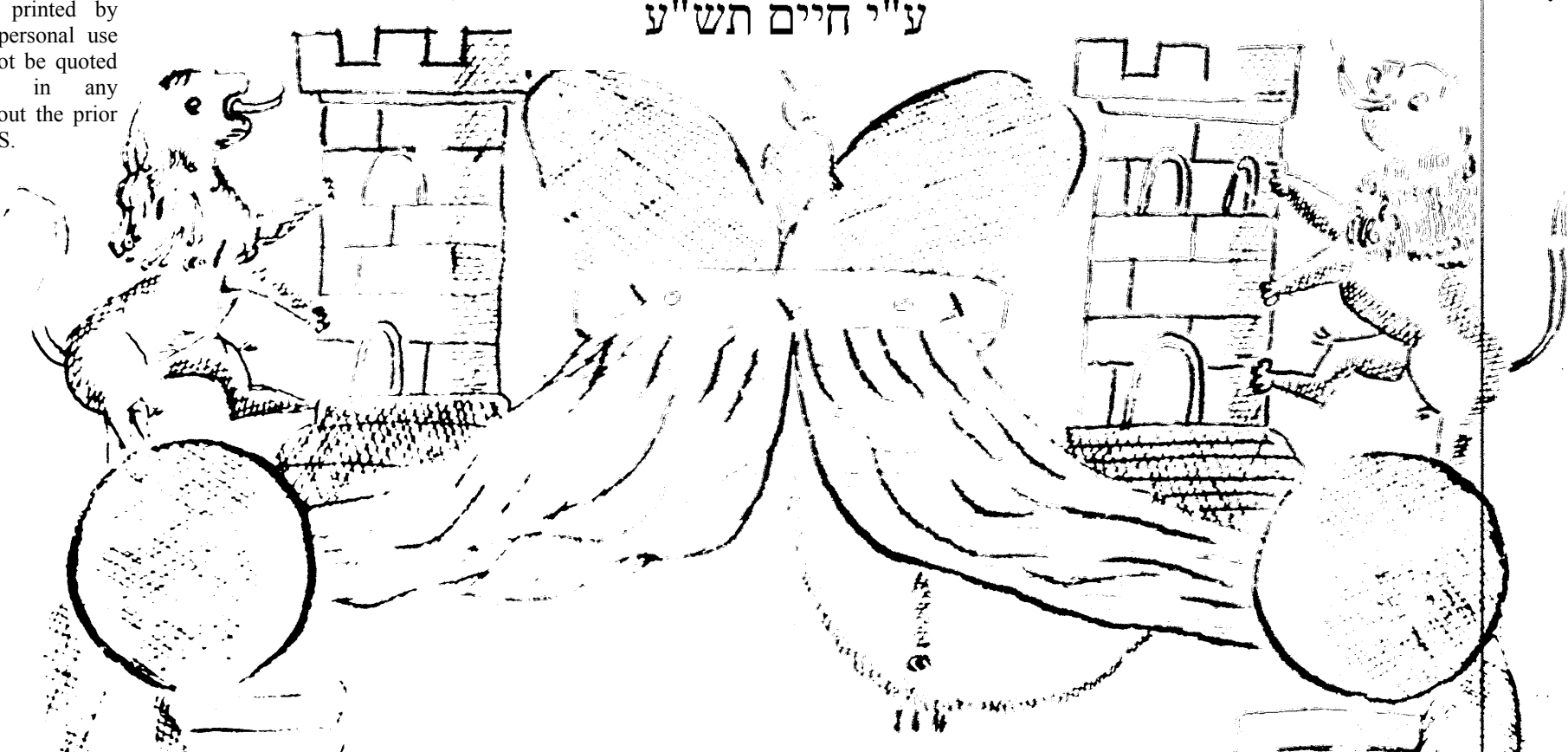
MAGDEBURG, GERMANY: 1791
ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

זה הפנים
שיצטרף זה
הדורם בענין
באתר עבודת

אני הביתב הקטן ליברמן
בן המנוח בהר שמואל פפ
ל נאמן דקה הלברשטט
קול תודדה
לפיך

551
104
1899
1791

תפילת תלמידינו לפניך מלך רם ונשגב שבתחלה
בפניך על מידת כבודך עליו בחסדך ימים
ועל ימינו תוסים ושלמותם כמו הור והור
ושלמה הנה בעצתך הנה מקור ברכה
בארץ הים קרה מלכותו בכל משך
יפנה יעלה הנה מנה ועלה אל הגבוהה

המנוחה

הסוד והעלוימה והמהולה בשערים
למען לא תמנה אליה רע יבוא ימיהם
ועל ימיהם בלע ימים וכשלמש כסאם
למען יבוא פריהם סבת שלום על
ועל ימיהם ועל ימיהם ועל ימיהם ועל
כל ימיהם הנה הנה הנה הנה הנה הנה

שְׁלֹמֹה בְּחַיֵּיהֶם וְשִׁלְיָהוּ בְּאַרְמוֹתֵיהֶם
עָלְמוֹ עַל עַלְמֵי עֵמֶק וְהַבֵּל בְּרַחֲמֵי
וְבָרְכֵנוּ אֵת תְּפִלָּתָם אָמֵן :

קַדְשֵׁנוּ

וְהַבֵּל בְּרַחֲמֵי
וְשִׁלְיָהוּ בְּאַרְמוֹתֵיהֶם
עָלְמוֹ עַל עַלְמֵי עֵמֶק

so sey des Ewigen wohlgefälliger Wille, und laß uns darauf
Amen.

Magdeburg den 17ten August 1814.

Der Sieg verleihet den Königen, Herrschaft den Gesalbten,
Er! dessen Reich, das Reich aller Welten ist, Er! der davon
seinen Knecht vom mörderischen Schwert gerettet, Er! der
im Meer einen Weg, in starken Wassern eine Bahn macht,
der segne, behüte, beschirme, unterstütze, erhebe, vergrößere,
und bringe empor unsern Herrn den König Friedrich
Wilhelm den dritten ^{den Kronprinzen und die Kronprinzessin h. G.} und vermehre seine Herrlichkeit. Der
König aller Könige, erhalte mit seiner Allbarherzigkeit
sein Leben, behüte ihn vor jedem Unfall, vor jeder Trauer
und vor jedem Schaden, und sey sein Schutz; lasse fremde
Völker sich unter ihm beugen, seine Feinde vor ihm fallen,
und ihn in allen seinen Unternehmungen glücklich sein.

Der König aller Könige weige durch seine Allbarherzigkeit
sein Herz, und das Herz aller seiner Räte und
Fürsten zur milden Regierung, daß er uns und
ganz Israel wohlthätig beherrsche. O daß in seinen
und in unsern Tagen, Juda gerettet werde, und Israel
ruhig wohne! O daß nach Zion der Erlöser komme!

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו ויצונו על העריות

והתיר לנו את הנשואות לנו על הזפה וקידושין

אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין

ושותה חתן והכלה ואחכ מקדשי הכלה בטבעת וקורין הכתובה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שיהכל ברמ לכבודו

מצד אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם

בעלמו בעלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בני עדי עד

ברוך אתה יי יוצר האדם שיש תשיש ותגל העקרה

בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה יי משמח ציון

בבניה שמח תשמי רעים האהובים כשמחך יעירך

בגן עדי מקדם ברוך אתה יי משמח חתן וכלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא

ששון ושמחה חתן וכלה גילה רנה דיצה וחדוה אהבה

ואחווה ושלום ורעות מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה

ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול רות

זָכוּל כֹּהֵן קוֹל מִיֵּהֲלִיָּה הַתְּנִים נִדְפְּתֵם וְנִעְרִיב מִמִּישָׁתָה
נִגִּינְתֵם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁמִיחַ הַתֵּן עִבְדְּךָ הַכֹּהֵן

הַדָּם בְּרִכְתּוֹ הַמִּזְבֵּחַ לְבִטּוֹלֵךְ מִמִּיר זָכוּר דָּוִד

הַסֵּר וְגַם חֲדוּךְ וְאִזְ אֵלֶם בְּשִׁיר מִדָּוִד
נִחַם בְּמַעֲגָלֵי עֲדִיק שִׁעָה בְּרִכְתּוֹ
בְּמִישְׁרֵי יְיָ בְּרִשׁוֹת מִרְנֵן זֶרְבֵן וְרִבּוֹתֵי
בְּרִךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׂמִיחָה בְּמַעֲוֹנוּ וְשִׂאֲכֵלֵנוּ
מִשְׁכֵּל וּבִטּוֹבֵנוּ הֵינּוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׂמִיחָה
בְּמַעֲוֹנוּ וְשִׂאֲכֵלֵנוּ מִשְׁכֵּל וּבִטּוֹבֵנוּ הֵינּוּ יְיָ

וְנִמְבָרֵךְ בְּהֵנּוּ מִדָּוִד בְּרִכְתּוֹ מִבְּרַךְ שֶׁבַע בְּרִכּוֹת נִזְכָּר שֶׁהַכֵּל ב' ל' עַד כַּפ"ה

אגות

הטוב ומטיב לכל
משך חסדך מלמה ארץ

וכל יצבא השמים תהי לך יסוד ואחריו
 בנך כל היום לברך את שמך ונודה לך על
 כל הטוב אשר גמלת עלינו כי אמתה יא
 תפוע ברזה לנו ונתקשב ועוד יראתך
 הורית לנו בתורתך הקדושה כי שאלת
 יצבא לנו יום כלית בו יאת עולמך והקד
 מים אשר הם הוראת לעלמותי עלינו
 שגא אמתך ; ועתה כי הגדלת חסדך
 לא מלית עלינו מלך יצבא
 יצבא יצבא יצבא יצבא

יהי

רצון מלפני אבינו שבשמים לכוון את בית חיינו ולהשיב את
שכינתו בתוכינו בטהרה בימינו ונאמר אמן :
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לרחם עלינו ועל פליטינו
ולמנוע מישחית ומגפה מעלינו וימעל כל עמו בית ישראל ונאמר אמן
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי ישראל הם
וגשיהם ובניהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם בכל
מקומות מושבותיהם ונאמר אמן :
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שישמיע ונתבשר בשוררות
טובות ישועות ונחמות ויקפץ נדחינו מארבע פנות הארץ ונאמר אמן
אוזנינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים
וביבשה המקום ירחם עלינו ויוציאם מצרה לרוחה ומשעבוד
לגאולה ומאפילה לאורה השתא בעגלא ובזמן קריב
ונאמר אמן

מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב כושה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך ארבע
רפ ברפ בעבור שיתן מהנת יד לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל בשכר זה
הקבה ישמרהו יצילהו מכל צרה וצוקה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויבדכהו
ויזכהו ליצות לרגל יום כל ישראל אחיו ונאמר אמן

סדרה קבוצה שבת במילכה א

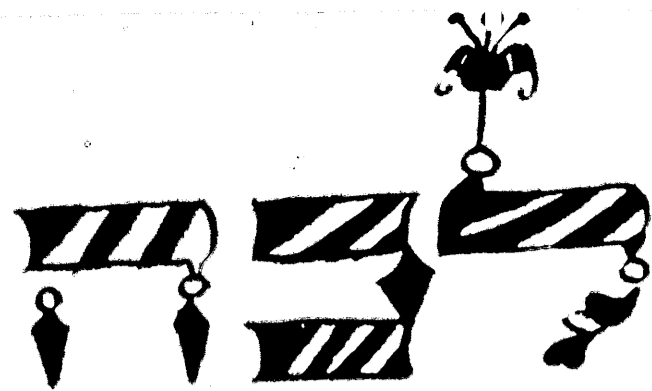
נרננה לַיְיָ נרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נקדמה פניו בתודרה,
ובזמירות נרִיעָה לוֹ : כי אל גדול יְיָ ומלך גדול על כל
אלהים : אשר בידו מהקרי ארץ ותועפות הרים לוֹ : אשר לוֹ הים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו : באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני יְיָ עוֹשֵׂינוּ
כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו
אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מזה במדבר : אשר נסונו אבתכם
בחנוני גם ראו פעלי : ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם רצע
לבב הם והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעתי באפי אם יבואו
אל מנורתי :

שִׁיר לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוּ לַיְיָ בְּרִכּוֹ שִׁמּוֹ
בְּשֵׁרוֹ מִיוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֵת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו : כי גדול יְיָ ומהולל מאד נורא הוא על כל אלהים יְיָ כִּי
אלהי העמים אלילים ויְיָ שָׁמַיִם עֲשָׂה : הוד והדר לפניו

במקדשו: הבו לַיְיָ משפחות עמים הבו לַיְיָ כבוד ועוז: הבו לַיְיָ
כבוד שכוון שאז מנחה ובאו להצרתנו: השתחוּ לַיְיָ בהדרת קדש
חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים לַיְיָ מלך אף תכון תבל בל
תמוט ידיו עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ צדעם
הים ומלאו: יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לַיְיָ
כי בא כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו:
לַיְיָ מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביבו צדק
ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו
ברקו תבל ראתה ותהל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני לַיְיָ מלפני
אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוּ לו כל אלהים:
שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך לַיְיָ כי אתה
לַיְיָ עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: אוהבי לַיְיָ שנאו
רע שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק
ולישרי לב שכחה: שמחו צדיקים בַיְיָ והודו לזכר קדשו יי:
מזמור שירו לַיְיָ שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו: הודיע לַיְיָ ישועתו לעיני הגוים גילה צדקתו: זכר חסדו
ואמונתו לבית ישראל: ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ה
הריעו לַיְיָ כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו לַיְיָ בכנור בכנור

וקול זמורה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם הים
ומלאו תבל ויושבי בה: נהרות ימהאו כף יחד הרים ירננו: לפני
יי כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במושרים יי:
מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול ורם
הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך
משפט אהב אתה כוננת משרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית:
רומו יי להינו והשתחו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן
בכהניו ושמואל בקוראי שמו קוראים אל יי והוא יענם: בעמוד
ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחוק נתן למו: יי אלהינו אל נושא
היית להם ונוקם על עלילותם: רומו יי אלהינו והשתחו להר
קדשו כי קדוש יי אלהינו יי:

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועוז: הבו ליי
כבוד שמו השתחו ליי בהדרת קודש: קול יי על המים אל הכבוד
הרעים יי על מים רבים: קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שובר
ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריץ
כמו בן ראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבד יחיל
יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יעדות ויחולל
כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עוז
את עמו בשלום

דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה : לכה וכו'
שמור וזכור בדבור אוזד השמיענו אל המיוחד יי
אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה לכה דודי וכו'
לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש
מקדם נסוכה סוף מעשה במוזשבה תהילה : לכה
מוקדש מלך עיר מלזכה קומי צאי מתוך ההפכה רב
לך שבת בעמק הבכה וחוא יחמול עליך לחולה : לכה
התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי עלי יד
בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה : לכה
התעוררי התעוררי כי בא אורד קומי אורי עורי
עורי שיר דברי כבוד יי עליך נגלה : לכה
לא תבושי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמי בדך
יחסו עניי עמי ונבנתה העיר על תלה : לכה
והיין למושסה שוסיד ורחקו כל מבליעיד ישיש עליך
אלהיך כמושש וזתן על כלך : לכה
צנין ושמה תפרושי ואת יי תערישי עקל יד איש
צנין ונשמחה ונגילה : לכה
בשלום עשרת בעלה גם בשמחה ובצהלה תוך אמוני
עם סגולה בואי בלה בואי כלה : לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה

כִּזְמוּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת שׁוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ יְהוָה
לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר חֶסֶדְךָ וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָבֵל עָלַי הַגִּיזוֹן
בְּכִינוֹר כִּי יִשְׁכַּחַתְנִי יְהוָה בְּפִעְלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲרַנֵּן מִהַגִּיד לֹ
מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֵמֶק מַחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַּע וְכִסִּיל לֹא
יֵבֵן אֶת זֹאת בְּפִרוּחַ רִשְׁעִים כִּמּוֹ עֹשֵׂב וַיִּצְיָצוּ כָל פּוֹעֲלֵי אֹהֶן לְהַשְׁמַדֵם
עַד יַעַד וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
יִאֲבְדוּ יִתְפַּרְדּוּ כָל פּוֹעֲלֵי אֹהֶן וְתֵרֵם כְּרֵאֵם קִרְנֵי בָלוֹתַי בְּשֶׁמֶן רֶעֶן
וְתִבֵּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְקָמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי צְדִיק כִּתְמַר
יִפְרַח כְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגַּה שִׁתּוּלִים בְּבַיִת יְהוָה בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ עוֹד
יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה דִּשְׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל צוּרֵי וְלֹא עוֹלֹתָהּ בּוֹ
יְהוָה מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹז הַתְּאֵזֵר אֶף תִּכּוֹן רִתְבָל בְּכָל
תְּמוֹט נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתֵרָה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת יְהוָה נ
נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלֵם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּכִים מִקְלֹת מַיִם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבָּרֵי יָם אֲדִירִים בְּמָרוֹם יְהוָה עֲדֵרְתֶיךָ
נִאֲמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה קוֹדֵשׁ יְהוָה לְאוֹרֶךְ יָמֵם

קְדִישׁ

ענין

פורקן מן שמיא הנא וזסדא ורחמי ורחי
 אריכי ומזוני רויהי וסייעתא דשמיא ובריות
 גופא ונהורא מעליא זרעא היא וקיימא זרעא
 די לא יצסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא למורנן ורבנן
 וזבורתא קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל לרישי כלי
 ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדייני דבבא ולכל תלמידהון
 ולכל תלמידי תלמידהון ולכל מאן דעסקין באורייתא מלכא
 דעלמא יברך יתהון יפיש חייהון ויסגי יומיהון ויתן ארכא
 לשניהון ויתפרקון וישתזבון מכל עקא ומכל מריעין בישין
 מורן די בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועידן ונאמר אמון :

ענין

פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי ורחי
 אריכי ומזוני רויהי וסייעתא דשמיא ובריות
 גופא ונהורא מעליא זרעא היא וקיימא זרעא
 די לא יצסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא לכל קהלא
 קדישא הדין רברביא עם זעריא טפלא ונשיא מלכא דעלמא
 יברך יתכון יפיש חיכון ויסגי יומיכון ויתן ארכא לשניכון
 ויתפרקון וישתזבון מכל עקא ומכל מריעין בישין מר
 די בשמיא יהא בסעדיכון כל זמן ועידן ונאמר אמון

בני

שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקודש הזה וכל קהילות הקודש הם ונשיהם ובניהם
 ובנותיהם וכל אשר להם וכמי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה וכמי שבאים

בתוכם להתפלל ומי שנותנים נר לנואר ויין לקידוש ולהבדלה ופרת
לאורחים וצדקה לעניים וכל מי ישעסקים בצרכי צבורם באמונה הקבה
ישלם שכרם ויסיד מהם כל מהלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם
וישלה ברכה בכל מועשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
תשועה למלכים וממשכה
לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים
הפוצה את דוד עבדו מוזרב רעה

המתן בים דרך ובמים עזים נתיבה הוא יברך וישמור
ויצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למוערה את אדונינו

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
פְּדוּתֵנוּ מִיַּד הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
השלישי **הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל** ולפי המלכה ברחמינו ישמר רחוק
ויהיהו ויבכל צרה ויגון ונזק יצילהו וידבר עמים תלחת
רגליו ויביל שנאיו לפניו ובכל אשר יפנה מצליה מלך
מלכי המלכים ברחמינו יתן בלבנו ובלב כל יושנין ושני
רחמנות לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל ב

תושע יהודה וישראל ישכון לבשה ובא לציון גואל

וכן יר... צון ונאמר אמון

שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם
בגל

מעבדות לוזירות הוא גאל אתנו בקרוב

ויקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ חברים כל ישראל

ונאמר אמון ראה חדש בלונני יהא ביום פלונני

הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל
יהודה
עמו בית ישראל להיים ולשלו

לששון ולתעמלה ג' שועה ונאמר אמון
אשרי וישכני וכי

הרחמים שוכן מרומים ברחמי הצנומים
אב
הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים

וחבבימים קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם

והנעימים בהייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים

לעשות רצון קונם ותפץ צור

זָכַרְם אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹבָה עִם שְׂאֵרֵי צְדִיקֵי עוֹלָם וַיִּנְקוּם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּךְ כִּפְתּוֹב בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הֲרַנֵּנוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יָקוּם וְנִקְם יֵשִׁיב לְצַרְיוֹ וְכִפֶּר
 אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לְאֹמֵר וְנִקְרַתִּי
 דָּכּוּם לֹא נִקְרַתִּי וְיָגְדוּ שִׁכְן בְּצִיּוֹן וּבִבְתֵיבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמְרֵי לְמַר
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדְעַ בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם
 עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
 צִעֲקַת עַבְדָּיו וְאֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מִלֵּא גּוֹיֹת מִחֶץ רֹאשׁ עַל
 אֶרֶץ רַבָּה מִנְחָל בְּדָרְדֵי יִשְׁתַּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ וְכִי

לסני חמישי וסני

שְׁבִירַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל מִי שִׁיקְבֹּל
 עָלָיו לְהַתְעַנּוֹת שְׁנֵי וְחַמִּישֵׁי וְשְׁנֵי בְּשֹׁכַר הַקְּבֵה יִרְחַם עָלָיו
 וַיִּשְׁמַע שׁוֹמְרֵנוּ וְהַגְּלָתוֹ וַיִּקְבַּל תַּעֲצִיבוֹ עִם שְׂאֵר תַּפְלוֹת הַכַּשְׂרִים שְׁבִי־שְׂרָיִל
 וַיְהִי מִיַּעֲקֹב חֲלָבוֹ וְדָמּוֹ יִשִּׁית מוֹעֵג בְּתַעֲנִיבוֹ כַּהֲקַטְרַת חֲלָבִים וְאֲמִירִים עַל
 גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וַיְהִי לוֹ לְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת וַיִּתְּנֵהוּ לְדַתְנִים לְאֵלֵינוּ
 וּלְשָׁלוֹם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמְרֵי בְּיָמֵינוּ

בְּרִיךְ

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת : ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמושר
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

לאחר ההפטרה

בְּרִיךְ

אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק
בכל הדורות האל הנאמן האומר והעושה המדבר
והנביאים שפך דבריו אמת וצדק :

נְאֻמֵי

אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד
מדבריך אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן
ורחמן אתה : ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו :

רַחֵם

על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במוהרה
בימינו : ברוך אתה יי משכנח ציון בבנייה :

שְׁבַחְנוּ

יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במוהרה ובוא יגיל לפנינו עקב
כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים ארת
כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה
נרו לעולם ועד : ברוך אתה יי מוגן דודי :

התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השפת הזה שנתתה
לנו יי אלהינו לקדושה ולמונה לכוז ולתפארת :

ענין

הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכין אותך תברך שמו
בפי כל חי תמיד לעולם ועד באי מקדש השבת

לסלס כגלם

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה (לששון ולשמחה)
ועל יום חג המצות הזה ועל יום חג השבועות הזה
ועל יום חג הסוכות הזה ועל יום חג העצרת השמיני הזה
לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך תברך
שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד באי מקדש (השבת) וישדא והזמנים
לראש הסנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת) הזה ועל יום
הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך תברך שמו בפי כל
חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד באי מלך על כל הארץ
מקדש (השבת) וישדאל ויום הזכרון
ליום כיפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל (יום השבת) הזה ועל יום
הכפירים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכין אותך תברך שמו בפה סד
חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד באי מלך מוחל וסול
לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל וכו' עביר אשבותינו וכו'
מלך על כל הארץ מקדש (השבת) וישדא ויום הכיפורים

דְּרָשָׁה

יְהוָה בְּהִמְצָאוֹ קִרְאָהוּ כְּהֵיוֹתוֹ קְרוֹב
יֵעָזֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִהִשְׁבַּתִּיז
וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וְיִרְחַמֵּהוּ וְלֹא אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה

לְסִלּוֹחַ כִּי לֹא מִהִשְׁבּוֹתֵי מִהִשְׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְרָכֵי
נֶאֱמַר יְהוָה כִּי גִבְהוֹ שָׁמַיִם מֵאֲרֶץ כֵּן גִּבְהוֹ דְרָכֵי מִדְרָכֵיכֶם
וּמִהִשְׁבַּתֵי מִמִּהִשְׁבַּתֵיכֶם כִּי כֹאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן
הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֵרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל כֵּן יִהְיֶה דְבַר אֲשֶׁר
יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיק כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר תִּפְצְלֵתִי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיז כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלּוֹם תִּזְכְּרוּ
הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רְנָה וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחַדְּדוּ
כַּף תִּחַת הַנְּעֻצוֹן יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסְּרֵפֶד יַעֲלֶה הַדָּס וְהִירֵי
לֵץ לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת כִּי אִמֹר יְיָ שְׂמֹדוֹ מִשְׁפָּט
וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לְכוּא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת אֲשֶׁר־
אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחַזֵּק בָּהּ שׁוֹמֵר שֶׁבֶת מִוְדָּה לֵל
וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל רָע וְאֵל־יֹאמֵר בֶּן הַנֶּכֶד הַנְּלוּהָ אֶל־
יְיָ לֵאמֹר הַבְּדֵל יִבְדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֵר הַסְּרִיט
הֵן אֲנִי עֵץ־יָבֵשׁ כִּי כֹה־אֵמַר יְיָ לְסַרְסִים אֲשֶׁר־יִשְׁמְרוּ אֶת
שֶׁבֶתִּי וּבָהָרוּ בְּאֲשֶׁר תִּפְצְלֵתִי וּמִהִזְקִים בְּבִרְיֹתִי וְנָתַתִּי לָהֶם

בביתי ובחונותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם
אתן לו אשר לא יכרת: ובני הנלוים על יהוה לשרתו
ולאהבה את שם יי להיות לו לעבדים כל שמור שבכתב
כונזלו ומחזיקים בפריתי: והביאותים אל הר קדש
ושמחתם בבית תפלותי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי
כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה
מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: יי

ברכות קודם קריאת המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגילת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה ניסים לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה: יי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו ורהגיענו
לזמן הזה:

ברכות שלאחר המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הרב את דיבנו והדן
את דיננו והנזקם את נקמתינו והמשלים גמול

לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו: ברוך אתה יי האל הנפרע
לעמו ישראל מפל צריהם האל המושיע: יי

אשר

הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים :
בקום עלינו אדם רשע נצר זדון מזרע
עמלק : גאה בעשרו וכרה לו בור וגדולתו נוקשה לו לכד :
דמה בנפשו ללכוד ונלכד : בקש להשמיד ונשמד מהרה :
המן הודיע איבת אבותיו ועורר שנאת אחים לבנים : ולא
זכר רחמי שאול כי בחמלתו על אגג נולד אויב : זמם רשע
להכרית צדיק : ונלכד טמא בידי טהור : חסד גבר על
שגגת אב : רשע הוסיף הטא על הטאיו : טמון בלבבו
מחשבות ערומיו : ויתגבר לעשות רעה : ידו שלח בקדושי
אל : כספו נתן להכרית זכרם : כראות מרדכי כי יצא
קצף ודתי המן נתנו בשושן : לבש שק וקשר מספד וגזר
צום וישב על האפר : מי זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול
הטאת עון אבותינו : נין פרח מולדב הן הדסה עמודה
לעורר ישנים : סרסיה מבהילים להמן להשקותו יין חכמת
תנינים : עמוד בעשרו ונפל ברשעתו : עשה לו עץ ונתלד
עליו : פיהם פתחו כל יושבי תבל כי פור המן נהפך לפורנו
צדיק נחלץ מיד רשע : אויב נתן תחת נפשו : קימו עליהם
לעשות פורים ולשמוח בכל שנה ושנה : ראית את תפלת

מִרְדְּכֵי וְאַסְתֵּר הַמֶּן וּבְנֵי עַל הָעֵץ תְּלִית׃

כ"ו מוארנגט פאנגט נאך דה הן

עוֹשֵׁנֹת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשָׂמְחָה בְּרֵאוֹתָם יַחַד תִּכְלֹת מִרְדְּכֵי
תְּשׁוּעָתָם הִיִּית לְנֹצַח וְתִקְוָתָם בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר
לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קוֹיָךְ לֹא יְבוֹשׁוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֹצַח כָּל הַחוֹסִים
בְּךָ׃ אֲרוֹר הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי׃ בְּרוּךְ מִרְדְּכֵי הַיהוּדִי
אֲרוֹרָה זֶרַע אֲשֶׁת מִפְּחִידֵי בְרוּכָה אֲסֵתֵר בַּעֲדֵי וְגַם
וְהָרְבוּ בִּנְיָה זְכוֹר לְטוֹב׃ וְאַתָּה קְדוֹשׁ וְכוּ׃

ברכות מורה ל

בְּרַחֲמֶיךָ אֵתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטֵן וְחֹק בְּשֵׁאִירוֹ שֶׁ
וּצְאֵאִיו חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ׃ עַל כֵּן בְּשֹׁכֵר זֹאת׃ אֵל
הִי חֲלַקְנוּ צוֹרֵינוּ צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאִירֵינוּ מִשְׁחַרַּת
לְמוֹעֵן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּבִשְׂרֵינוּ׃ בְּאִי כוֹרֵת הַבְּרִית׃
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיִּים אֵת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל (עֲבָד) יִשְׂמַח הָאֵב בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו
וְתַגְּלֵ אִמּוֹ בְּפִרֵי בִשְׁנָה׃ כִּכְתוּב יִשְׂמַח אֲבִיךָ וְתַגְּלֵ יוֹלְדֵיךָ
וְנֹאמַר וְאֵעֲבֹד עֲלֶיךָ וְאֵרְאֶךָ בְּתַבּוּסָת בְּדַמְיֶךָ וְנֹאמַר

לך בדמיך וזיי ואומר לך בדמיך וזיי ונאמר זכר
 לעולם בריתו דבר צוה לאלף דוד : ונאמר וימך
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה
 אותו אלהים : הודו ל' כי טוב כי לעולם חסדו :
 (בלוני) זה הקטן גדול יהיה כשם שנכנס לברית
 כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן יי

עירובי חז"ל

ברך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב ;
בדין יהא שרא לנו לאפוקי ולעיולי ולטלטולי
 מבית לבית ומחצר לחצר ומבית לבור
 ומבור לבית ומעלית לתחתית ומתחתית
 לעלית ומזוית לזוית ומרשורת לרשות משבת
 דא לשבתא אחרי לנא ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת
 כזי שבירך לחולה

כזי שבירך אבתנו אברהם יצחק ויעקב מישה ואהרן דוד ושלמה הוא
 יברך וירפא את החולה (בב"ב) בעבור שכל הקהל הקודש נודרים בעבורו
 מתנה לעדקה בשכר זה הק"ב ישמרהו ויחייהו וירפאהו וישלח לו רפואה
 עליונה על כל אבריו ועל כל בשרו רפואת הנפש ורפואת הגוף ותחדש
 בשרו ויגדלו ותשלח ותעלה לו רפואה שדיפא לחזקיהו מלך יהודא
 וכלמרים הנביאה מצרעתה ולנעמן מצרעתו כן יקום אותו מרחליו
 ויברך ימיו ושנותיו בנעימים עם שארי חולי ישראל ונאמר אמן גפ

צִדְקָה

הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא

שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :

בְּעוֹלָמוֹת שַׁבְּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא :

כְּרִצוֹנוֹ וּכְרִצוֹן יִרְאִיו וּכְרִצוֹן כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל

צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנַּפְשׁוֹת

הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמַי קָדִים

קִדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְשָׁתוֹ עַל פְּסֵא הַפְּבוֹד :

וּבִכֵּן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ כְּנוֹ יְיָ לְהִינּוּ לְעֵינֵינוּ כָּל הַיּוֹם

וְנֹאמֹר לְפָנָיו שִׁיר הַדָּשׁ פְּתוּב

שִׁיר לְאֱלֹהִים דְּמִירוֹ שְׁמוֹ סוּלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעִלְזוֹ לְפָנָיו

וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֵל נוֹיָהוּ פְּתוּב

כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן וְנֹאמֹר וְנִגְדַר כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל בֶּשֶׂר יְהִי בִּי פִי

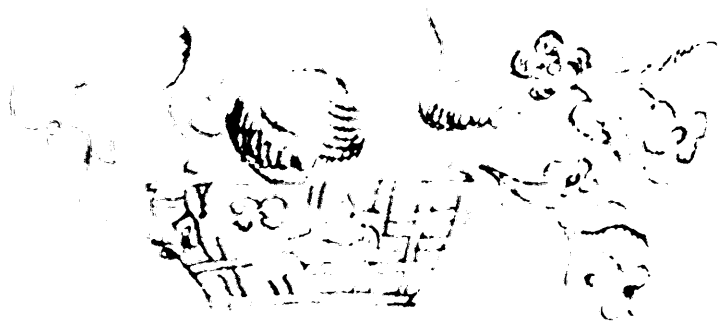
יְהוָה דְּהַרְבַּר

אֵב הַרְחֵמֵנוּ א

פיהו ע

אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מציאתו: אהד—
ואין יחיד כיחודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו: אין לו ד
דמות הגוף ואינו גוף לא נערך אליו קדשתו: קדמון לכל
דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנד—
אדון עולם לכל נוצר ורה גדלתו ומלכותו: שפע נבואתו
נתנו אל לאנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמושה
עוד נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל
על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר דרתו
לעולמים לדולתו: צופה ויודע סתריו מביט לסוף דבר
בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו יתן לרשע רע
כרשעתו: ישלח לקץ הימין משיחונו לפדות מחכי קץ
ישועתו: מתים יהיה אל בר יום וחסדו

בדך ערני ער שם חזקתו

למיתנות
לד

כמי שיש לו יתרון

מביתנו אברהם יצחק ויעקב משה
ואהרן ודוד ושלמה הווא יברך את כל
הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות
הקהל וישועים וסביבות של כל עיר
ועיר הם ולשניהם ובניהם ובנותיהם
וכל אשר להם וכל מי שיתן נדבון
לבואו איש הן אשה ללומדי תורה
ולעניי ירושלים עיר הקודש בשלם זה
הקדוש ברוך הוא יסמו כל ימיהם
בביתו ולשמו בת יתנה וישמרה

ויציליהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומזיקה
ויצלהו לביאתו שיחצו וכתב יצא בדברו
לבניו בית המקדש במהרה בימינו
בעצמא ובזמן קריב וישלח ברכה
נהצלחה בכל מעשה ידיו עם כל
ישלח כל מזיו וצמח

[Faint, illegible handwritten text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a separate note.]

כּוּנֵן עֲבֹדָתְךָ

אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת
הַחֵבֶר רַפְּבִרָפְּ בְעָבוּר שְׁעָלָה לְכַבוֹד הַמִּקְוֶה וּלְכַבוֹד
הַתּוֹרָה וּבְזֵכֶר זֵה הַקָּבֵה יִשְׁמְרֵהוּ וְיִצְיָלֵהוּ מִכָּל צָרָה
וּצְרוּקָה וּמִכָּל צָלָע וּמִחֲלָה וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל

מַעֲשֵׂה יָדָיו לָהֵשִׁי וּיְכַתְּבֵהוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְטוֹבִים
לֵיךְ כְּפֹד וּיְחַתְּמֵהוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְטוֹבִים
לְשׁוֹרֵי רַגְלָיו וְיִזְכְּדֵהוּ לְעֵלְיוֹת לְרַגְלָהּ

עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחָיו וְלֵאמֹר וְהָמֵן

סדר התקיעות

בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר אֲתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּכֶּה הַעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר יי

ביום שני אין אומרים שהחיינו אלה אם חליום ראשון בשבת אז אומרים זמן ביום שני

בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר אֲתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּכֶה

הַעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנְךָ

הַיְדָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה שֵׁב

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה שֵׁב

תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה
תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה
תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה גְּדִילָה

הַחֲזַן אֹמֵר זֶה בְּקוֹל רֹם

אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַעַם יִזְדַּעַץ תְּרִיעָה עַל בְּמִצְוֵי יְהוָה לֵאמֹר
אֲשֶׁר־יִשְׁבֹּי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה :

מי שברך

אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך וירפא את החולה
 החולנית החבר [מרת] נבנ עם שאר החולים והחולות בעבור
 שהחבר נבנ שנדר מתנה לצדקה ובשכר זה הקבר
 ישמרוהו וירפאהו וישלח לו רפואה שלמה עם שאר
 חולים והחולות ונאמר **אמן**

קרא ונאמר אמן וירפאהו וישלח לו רפואה שלמה עם שאר חולים והחולות
 לזאת היום אלוהים וירפאהו וישלח לו רפואה שלמה עם שאר חולים והחולות
 קרא ונאמר אמן לילדת

מי שברך

אבותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך את האשה
 היוולדת כרת נבנ ואת בנה [בתה] הנולד [הנולדה] לה בעבור [שבועה]
 נבנ נדר מתנה לצדקה בעבורה ובזכר זה הקבה ישמרוהו
 ויצילוהו כופל צרה וצוקה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשיו
 ידיו עם כל ישראל ארחיו ונאמר **אמן**

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, appearing in two columns. The right column is partially obscured by a dark rectangular mark.

Handwritten text in a cursive script, appearing in two columns. The right column is partially obscured by a dark rectangular mark.

יזכור

אלהים נשמת הרב הראשון דקהלתנו מורה מורנו ר' יצחק חיים
בן החבר ר' יששכר, וזאת נשמת הרב מורה מורנו ר' שלמה בן חור' משה
וזאת נשמות הפרנסים דקהלתנו, החבר ר' אברהם בן החבר ר' מרדכי,
והחבר ר' שמואל בן החבר ר' יצחק, והחבר ר' יצחק ב' הח' שלום הלוי
וזאת נשמות כל הישרים והישרות אשר היטיבו ~~על~~ לקהלתנו ולחברותינו
שהלכו לעולמם, בעבור שמנהיגי קהלתנו נודרים צדקה בעד הזכרת נשמותיהם
ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרות בצל החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב
שרה לבקל רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן, ונאמר אמן:

אל מלא רחמים

שוכן במרחמים המציא מנוחה וכונה תחת כנפי השכינה במעלת קדושים וטהורים
כזוהר הרקיע מזהירים את נשמות אבות ואמות, בנים ובנות, אחים ואחיות, ^{ושאר} קרובי
וקרובות של כל הנמצאים והנמצאות פה, שהלכו לעולמם, בעבור שהבאים אחריהם
נודרים צדקה בעד הזכרת נשמותיהם. לכן בעל הרחמים הסתירם בסתר כנפיד ~~ה~~
לעולמים, וצלו בצרור החיים את נשמותיהם, אתה הוא נחלתם, בגן עדן תהא מנוחתם.
וינוח על משכבותיהם בשלום, ונאמר אמן:

מי שברך להרב המזכיר תמצא לעיל במתנת יד: - אב הרחמים ונב

und ganz allein ist das Lütfa u. fürst
 zum milten Leugnung, das sie mit
 und ganz selbst wofürtig besessen
 sein. I das in Harn mit in unse
 Augen, In jeder gewaltt, wurde, mit
 Gewalt nicht wofen! I das was
 Zion der zu lösen kommen! I die der
 Leiden wofürfälligen Willen; mit
 laßt mit demselben sagen: Amen.

Den König verleiht den Königen, Gewissheit der Ansehlichkeit
zu, dessen König, der König allein Warten ist. Ein
den David seinen Kunst vom merkwürdigen Besondere
gewandt zu, den im Mann seinen König im stürmischen
Warten zum Leben macht, den König, bescheiden,
bedürftig, den König zu erforschen, den König zu
und König umgeben im den König den König

^{16. 3. Aug 1770}
Friedrich Wilhelm den Dritten, den Kron-
prinzen und die Kronprinzessin H. G.
und mannschaften ihren Gnädigkeit. Den König
allein König zu erforschen, mit seinen Willkommens-
zeitlich ihren Leben, bescheiden sein von jedem
Anfall von jedem Feinde und von jedem
Verdacht, und den König ihren Schutz, beständig
Warten zu, unter den König, ihren Feind
von ihnen fallen, und den in allen ihren
Unternehmungen glücklich sein.

Den König allein König ihren König
seinen Willkommenszeitlich ihren König, und